

A szovjet külpolitika a béke politikája

Az utóbbi napokban fokozódik a nemzetközi közvélemény érdeklődése a nemzetek közötti kapcsolatok ki- és szélesítése, a népek közötti bizalom helyreállítása iránt. Nem kétséges, hogy a Szovjetunió Kommunista Pártjának XX. kongresszusa nagy-szerű irányítást adott ezen a si-kon is.

Egyre több jelenséggel találko-zunk a nemzetközi életben, amely mind azt mutatja, hogy a béke ellen-ségeinek át kell csoportosítani tar-talékaikat, ha nem akarnak teljes mértékben elszigetelődni országuk népétől. Megállapíthatjuk azonban, hogy amíg a Szovjetunióba egy-másután látogató külföldi államfér-tek jelentős pozitív eredménnyel térnek vissza hazájukba a Szovjet-unió fővárosából, addig az imperia-lista tábor államfői között egyre mélyülnek az ellentétek.

A napokban fejeződtek be Moszk-vában a szovjet-dán tárgyalások, amelynek eredményeképpen a két or-szág vezetői megegyeztek abban, hogy kiszélesítik az országaik közötti kereskedelmi és kulturális kapcsola-tokat. Dánia miniszterelnöke és külügyminisztere moszkvai látó-gatását norvég államfői látoga-tása előzte meg és a közeljövőben kerül sor svéd kormányküldöttség moszkvai látogatására.

Minden azt mutatja, hogy a Szov-jetunió rendezti a szomszédaival való kapcsolatait, mert hiszen a skandi-náv államok akár a szárazföldön, akár a Balti-tengeren, határok a Szovjetunióval.

Mi teszi nagytartományúvá a Szov-jetunió és a skandináv államok kö-zötti jóviszonyt? Elsősorban az, hogy az imperialista hatalmak háborús-tervelben mindig elsőrendű szerepet biztosítottak a Szovjetunió északi felől történő megtámadására. Nos, azok után, hogy mind Finnország és Norvégia, mind Dánia kötelezőleg ki-jelentette: nem engedik meg sem-ilyen idegen katonai támaszpont léte-sítését országukban, az imperialis-táknak ez a terve csődt mondott.

Természetesen a Szovjetunió béke-politikája nem merül ki csupán egyes országokkal való jóviszony megte-metésében. A Szovjetunió továbbra is arra törekszik, hogy a szocialista tábor országaival való testvéri kap-csolatainak megszilárdítása mellett minél jobb viszonyt teremtsen a tö-kés államokkal, köztük az Egye-sült Államokkal, Nagybritanniával, Franciaországgal, Nyugat-Németor-szággal és más országokkal is.

N. A. Bulganin és N. Sz. Hrus-csov közeli angliai látogatása ma még szinte beláthatatlan jelentőségű történelmi esemény. A Szovjetunió-nak ez a két vezetője, mint ismeretes, semmilyen fáradtságtól sem riad visz-sza, ha a béke építésének megszilár-dításáról van szó.

Ezekben a napokban kerül sor egy szovjet villamosági szakemberekből álló küldöttségnek G. M. Malenkov elvtárs vezetésével Angliában történő látogatására. Mindez beszédes ig-a-zolása annak, hogy a Szovjetunió nagyraértékeli a más országokban szerzett tapasztalatokat és minden felhasználni, ami a szovjet nép bősé-gesebb, boldogabb életének megterem-tését szolgálja.

Ha számbavesszük azokat a kül-földi látogatásokat, amelyeket a szovjet vezető államfői csupán egy esztendő leforgása alatt tettek, tisztá képet kapunk arról, hogy a

szovjet kormányfői szavai nem különböznek tetteiktől. Ez a tény tisztán áll a világ közvéleménye előtt, egyszerű példa erre az a szin-te páratlan mértékű lelkesedés, amellyel N. Sz. Hruscsov elvtárs szavait India Köztársaságban és a Burmai Unióban milliók tömegek fo-gadták.

Miben áll a szovjet kormányfői szavainak és tetteinek azonossága? Kétségtelenül abban, hogy a szov-jet kormány baráti kijelentéseit ba-ráti cselekedetekkel támasztja alá. A szovjet kormány a kölcsönösség és a kölcsönös előnyök alapján mesz-szemenő segítséget nyújt a techni-kailag gyengén fejlett országoknak, anélkül azonban, hogy ezt a támoga-tást bármilyen politikai feltételhez kötné. A Szovjetunió lenini politiká-jából következik annak a felismeré-s, hogy a függetlenségüket elnyert országok csak úgy tarthatják meg szabadságukat, ha gazdaságilag is függetlenítik magukat a gyarmato-sító országoktól. Abban a pillanatban, amikor valamelyik gyarmati, vagy félgymarmati sorsból kiszabadult or-szág rátér az iparosodás útjára, mindinkább kiszabadul a monopolista uralmuk karmaléból.

Az elmúlt napokban Dulles ameri-kai külügyminiszter is ellátogatott több ázsiai és délkelet-ázsiai államba. Az a hűvös fogadtatás, amelyben az USA külügyminisztere Indiában ré-szesült, igazolja, hogy India népe különbséget tud tenni a Szovjetunió baráti segítsége és az imperialisták feltételekhez kötött uralma között.

India és vele együtt Ázsia legszá-mottevőbb orszagai tehát nem haj-landók katonai támaszpont szol-gálni az imperialista háborús ter-vek számára. Es mint a „Hindustan Times” című indiai lap megírta, In-dia kormánykörüinek fellegosa Du-lles-szal szemben Pineau francia kül-ügyminiszter több megállapításával egyezik, azokkal, amelyek a katonai tömbök elsőrendű fontossága ellen szólnak.

Egyre világosabban rajzolódik ki azok a körvonalak, amelyek a hábo-ruellenes zónát elhatárolják a kato-nai támaszpontok lázas kiépítésén mesterkedő háborús köröktől. Ennek a politikának érvényesülése mutatko-zik meg a Közel- és Közép-Keleten, ahol olyan országok, mint Egyiptom, Szaudi-Arábia, Szíria és Jordánia határozottan a katonai paktnak el-len foglalnak állást és nem hagy-ják bevonni magukat semmilyen impe-rialista kalandba.

Háborúellenes és népfelszabadító mozgalmakkal találkozunk Ázsia és Afrika-szerte. A legutóbbi napokban lezajlott ciprusi események azt mu-tatják, hogy a gyarmatosítók szá-molnokok kell Európa utolsó gyarma-ti országának elvesztésével is. Az an-gol imperialisták végső kétségbeesé-sükben a legnyilvánvalóbb jogtalan-ságokat követik el az emberiség el-len és ez a cselekedetük még jobban fokozza a szabadságukért küzdő cip-rusi hazafiak erőfeszítéseit.

Természetesen az elnyomott népek továbbra is a Szovjetunióban látják legnagyobb erkölcsi támogatójukat. Az a politika, amelyet a Szovjetunió folytat a különböző társadalmi rend-szerű kis- és nagy országok közöt-ti kapcsolatok megszilárdításáért, mélyseges rokonszenvre talál min-denütt a világon, ahol szabadsá-gukért küzdő emberek élnek.

Kimagasló teljesítmények

Havram Iuliana, a „December 30” gvár Rosher szövődének dolgozója, kendője alól kibúvó hajtíncsét keze-fejével feljebb simítja és megindítja a negyedik gépet. Figyelmesen, szor-galmasan végzi munkáját.

— Huszonegy éve dolgozom a gyárban — mondja némi büszkeség-gel. Arcán mosoly jelenik meg.

Szeméi csillognak, amikor négy éves gyermekéről beszél. Anyai sze-retet csendül hangjából. Elmondja, hogy valahányszor munkába áll, ar-ra is gondolt: „Gyermelem békéjért, boldog, verőfényes életért harcolok.” Ettől a tudattól ösztönözve egy per-cet sem hagyja leállni a Rosher szövőde négy gépet, amelyekkel napról-napra, hónapról-hónapra fe-lülmúlja a tervet. Februárban 122 százalékos teljesítést.

— A múlt hónapban 127 százalé-kot értem el, de a Nők Napja tisz-telőre vállaltam, hogy márciusi előirányzatomat 130 százalékkal tel-jesítem — mondja Szabó Anna, a Nortroph szövőde hatéves szövőd-je. — Állandóan versenyben vagyok. Most Hattmann Magdával folytatok szocialista versenyt... Meggyőző-désünk, hogy ezzel a termelés előb-bre lendítését segítjük elő.

Sinzián Ecaterina 122 százalékos teljesítést februrában. E hónapban a napi eredmények még szebbeknek bizonyultak. Munkájáról így nyilat-kozik:

— A Rosher szövőde négy gépén dolgozom, s szeretem munkámat. Előirányzatomat mindig túlteljesítem. A Nők Nemzetközi Napjára vállalt-am, hogy 15 százalékkal túlteljesí-tem tervelőirányzatomat.

A „Fitil” üzemosztályon is jelen-tős értékű munkások születtek. Februárban a flotir törlőkör-része-len Blaj, Floare került az élre, aki 97 százalékos minőségi munkával 185 százalékkal teljesítette mennyisé-gi feladatát. Nagy Viktoria 96 száza-lékos minőséggel 159 százalékkal tett eleget feladatának. A „Fitil” szövődében Beke Iona 216 százalé-kos teljesítése volt a legnagyobb.

GAZTURBINÁK

A vasút — a legnagyobb ezén-fogyasztó. A Szovjetunióban a gőzmotordonyok a széntermelés mintegy 30-35 százalékát „eszik meg.” A gőzmotondony roppant fá-lánk: a kazánjában eltűzött szén hőenergiájának zöme a sző szor-os értelmében kirepül a kémén-nyen. A legjobb mozdony is csak 8-8 százalékos hasznosítást ér el.

Gázturbinás mozdonyoknál ez a hatásfok 13-15 százalékos, vagyis a duplájára növekszik. Előnyei-ről még: menet közben maga „gyártja” az üzemanyagot, s bár-milyen fűtőanyaggal üzemben tartható, beleértve a szénport is, (amely a gőzmotondonyoknál azért hátrányos, mert 30-40 százalékát kiviszi a kémény.) A fűtőanyag-fogyasztás — és ez a legényege-sebb — a felére, sőt annál is ke-vevesbre csökken, vagyis óriási megtakarítást eredményez. Az így felszabaduló szénmennyiséget a vegyipar széntalán ágazata hasz-nosíthatja. S íme egy gyakorlati példa: a gőzmotondonyon vontatott szénrelvén 18 tonna szénrel 250 kilométer tesz meg, a gázturbinás mozdonyok pedig ugyanezt a szénmennyiséget 1000 kilométerre eljuttatják.

A hőerőmű-hálózat a második legnagyobb szénfogyasztó. A ha-talmas — sokhelyű 150 ezer ki-lowatt teljesítmőképességű — gőz-turbinák a Szovjetunió széntermé-lésének 18-20 százalékát fog-ysztják el. Erthető tehát, hogy a párt Központi Bizottságának irányelv-tervezete is kimondja:

„...Üzembé kell helyezni egész sor, gázturbinával működő, kísér-lelt és ipari villamoserőművet.”

A gázturbina ugyanis 55-60 százalékos hasznos teljesítményt nyújthat, vagyis a legmodernebb gőzturbináknak is jó másfélszeresét. Igaz ugyan, hogy az eddigi gázturbinák teljesítmőképessége nem haladja meg a 27.000 kilowattot, de a számítások azt mutatják, hogy megfelelő konstrukció és mó-dosításokkal, például a gáz elő-megfűtésével százszor kilowattos gázturbinák is lehet építeni.

Nincs messze már az idő, amik-or gázturbinás gépkocsik és az

XII. évfolyam,
3440. szám
—
4 oldal,
20 bani
—
1956,
március 15,
csütörtök

Lapunk tartalmából:

— Március 15 (2. old.)
— Az elmúlt hét zenei esemé-nyéről (2. old.)
— Testnevelés és sport (2. old.)
— Amikor a látszat nem csal (3. old.)
— A kollektív szerződés kérdése a „I. Ranghe” gyárban (3. old.)
— A különböző országok szocia-lizmusba való átmenetének formái-ról (3-4. old.)

— A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága és a Szovjetunió minisztertanácsa részé-ről (4. old.)
— Március 16-án temetik Boleszlav Bierutot (4. old.)
— A Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának, a Lengyel Népköztársaság Államtanácsának és kormányának közleménye (4. old.)

Alkalmazzuk a — felszerelések jelenlegi műszaki színvonalának megfelelő — tudományosan megállapított normákat

Az új normák alkalmazása folytán elért első sikerek

Nicolae Durgheu elvtárs, a „G. Dimitrov” vagongyár szerelődének mérnöke elkészítette a kimutatást, mely az új normák alapján dolgozó munkások eredményeit tünteti fel. Ebből megtudjuk, hogy a Hess Fe-renc elvtárs vezette munkacsoport, valamint a Szűcs Péter munkacso-portjába tartozó munkások is jelentősen túlszárnyalták az új normákat.

A vagonrészekben is szép az eredmények. A Banateanu Ioan ve-zette hegesztők csoportja az új normát 90 százalékkal teljesítette tul. Grațian Grosu, a vagonrészek mérnöke a következőket mondotta: — Grada Ivantie és Nagy József elvtársak felhívása nyomán a „G. Dimitrov” gyár munkásai tanulmányozni kezdték munkahelyükön mindazokat a lehetőségeket, amelyek új normák kidolgozására alkalma-sak.

— A szakszervezeti csoportvöléseken kiderült, hogy a mi részle-günkön is az új technika bevezetése folytán sok munkadarab normája már nem megfelelő, gátolja a munkások alkotó kezdeményezését.

— Uncrut Simion brigádjának tagjai, valamint Minzat Sava, Ro-botka János, Szilágyi Lajos és más munkások a régi normák újakkal való felcserélését kérték, ami a termelés és termelékenység szüntelen nö-veléséhez vezet.

— Az új normák alkalmazásának eredményeit már megmutatkoznak — folytatta Grațian Grosu mérnök elvtárs — a szerelődében például a munka termelékenysége körülbelül 4 százalékkal emelkedett, amióta ezeket az új normákat alkalmazzák.

A „I. Ranghe” szerszámgépgyárban Ruxanda Dumitru és Varga László öntök voltak az elsők, akik új normák alkalmazását kérték. Már-cius 6-án és 7-én már ezek alapján dolgoztak és a 3.605, 6.072, 6.077, 6.141, 9.124 és 3.510-es munkadaraboknál 87 százalékos normatúlteljesítést értek el.

Az Állami Filharmonia a falusi dolgozók között

Az Állami Filhar-monia népi zenekara a néptanács képviselővá-lasztások tiszteletére ellátogatott falvainkba, hogy ott hangversenyek-vel szórakoztassa a dol-gozókat.

A pécsi Állami Filharmonia és a perjamosi kultúrtho-nban tartott hangver-senyek a zenekar ko-moly felkészültségéről tettek bizonyossá, ami-ért megérdemelt ünne-pjesben vett részt.

A pécsi kultúrtho-n is szűknek bizo-nyult, termében négy-

százötven falusi dolgo-zó percekig tartó ha-talmas tapssal muba-tta meg, hogy érti és ér-tékeli a zenét.

A zenekar vezetői hozzáértéssel állították össze a műsort, mely-ben román, magyar, német és szerb népdal-egyvelegek szerepeltek. Nagy tetszést aratott Unc Petru elvtárs klari-nét-szólóival.

Az Állami Filharmonia népi zenekara első re-gyédvői munkatárával mind a hallgatók szá-ma, mind anyagi szem-pontból is túlteljesítette.

E körül a Állami Filharmonia bebizonyí-totta, hogy következe-ten harcol a művészek és a falusi dolgozó tö-megek közötti kapcsola-tok kiszélesítéséért.

A falusi dolgozók azon óhajuknak adtak kife-jezést, hogy minél st-űrbben látogasson el a népi zenekar falvaikba. A Filharmonia vezetősé-gé örömmel tett ígére-tet erre, s az együttes a közeljövőben újra el-látogat a falusi dolgo-zók közé.

Ungureanu Adalbert, levelező.

Ahol mindenki szívesen vásárol

Az I. C. Frimu utcában lévő 36. számú „Alimentara” üzlet páratlón homályos kirakata előtt meg-megáll-nak a járókelők.

— Jó lenne valamit venni vacsorá-ra — hallatszik innen is, onnan is. Már nyílik az az üzlet ajtaja. A hi-degtől kipirult emberek figyelmesen tekintenek körül az üzletben. Csálódással teli szemeket nem igen lehet látni, hiszen a felvágott, szalonna, sajt-félék mindenkit csalogtatnak. A szépen elrendezett konzervek között is igen nagy a választék. A savanyúságféléket kedvelők sem távoznak üres kézzel. A háziasszonyok pedig igen örülnek a jól elkészített bető-teknek és dzsemeknek.

Mátyás Lajos üzletfelelős előzé-keny magatartásával elvtársas lég-kört teremt vevő és eladó között.

— Tetszik talán ebből a füstölt-husból, vagy inkább sonkát szeret-nek? — kérdezi érdeklődéssel.

Az üzletfelelős és a többi elárus-tók gyorsan eleget tesznek a vásá-r-lók kívánságainak.

Egy fiatalasszony kislát vezetve, lépett az üzletbe.

— Kaphatok mazsolát? — kérdezi halk hangon.

— Van kérem, amennyit óhajt — felel az elárusító.

— Tíz kilót kérek — mondja a nevetőszemű kislát — mert én azt nagyon szeretem.

Jóleső érzéssel távozom az üzlet-ből. Így képzelmél el szocialista ke-reskedelmünk dolgozóinak munka-módszereit és a vevők iránt tanúsított elvtársias magatartását.

Hegedűs R., levelező

—O—

Új üzlet nyílt

Magyarpécson a napokban nyílt meg egy új kényeztető és rövidáru üzlet. A jóminőségű, szépen elkészített női, férfi és gyermekruhák közül bő-ven választhat a vásárló. Március 8-tól kezdve különösen sok női ruha érkezik.

A szövetkezet keretében megnyílt könyvtárában sok gyermekjá-ték, újság, könyv és írószerszám kapható.

Deményi Mária, levelező

Az épülő kommunizmus nagy országából

eddiginél is tökéletesebb gázturbi-nás repülőgépek ezzel segítik, gyorsítják és teszik majd olcsóbbá a közlekedést.

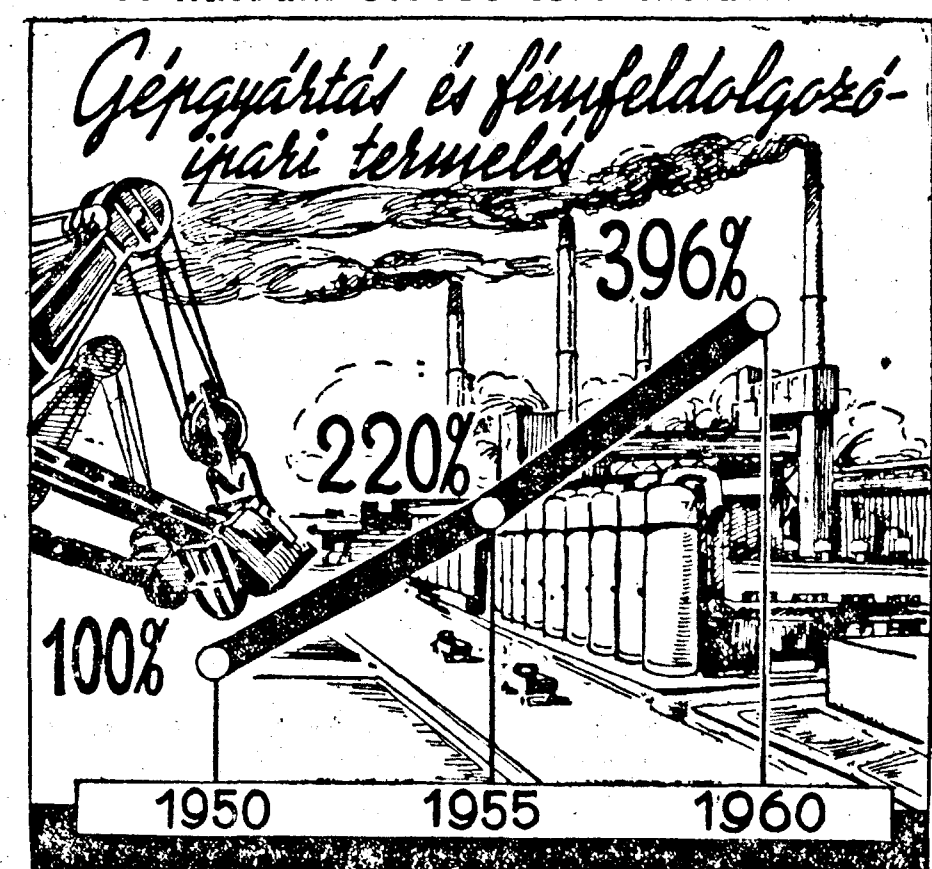
KOLHOZ A SARKKORON

Több mint kétfélmillió hektár „egy tagban...” Ezt az országnyi terü-lelet öleli fel a magas északra fekvő Kola félsziget szívében a „Tundra” kolhoz. Végeláthatatlan térségein békésen legelésznek a rénszarvascsordák, de tenyésztnek itt szarvasmarhát, juhót és a halászat sem éppen megvetendő jövőlelemforrása a tagságnak. Hát még a kékörkös- és a nyestfarmi S

bár az éghajlat zord, mégis ter-meszteli tudják már itt a burgo-nyát, a káposztát, a takarmány-füvet. A rövid sarkvidéki nyár-ban azonban nem érnek be itt a gyümölcs- és főzelékek, ez-et elebbről szállítják ide.

...Már hónapok óta tart a sark-vidéki éjszaka, de Lovozero falu házaiban és utcáin villanygök hi-vogató fénye töri át a sötétséget. Az iskola, a könyvtár, a klub, a mozi és a rádió, vagy a színelő-adások, hangversenyek épp oly mindennapos dolgok már erre-fel, mint bármelyik más kolhozban.

A hatodik öt éves terv távlatai

A Szovjetunióban az ötödik öt éves terv alatt a gépgyártás fejlődött a leggyorsabban. A gépgyártás és a fémfeldolgozás 1955-ben az 1950. évi termelés 2,2-szeresére nővekedett. A Szovjetunió 1956-1960. évi hatodik öt éves népgazdasági fejlesztési tervé új feladatokat tűz a gépgyártás és fémfeldolgozás elé. A hatodik öt éves terv előírja:

„A gépgyártás legfontosabb feladatainak kell tekinteni az új, nagy termelékenységű gépek, szer-számgépek, prések, készülékek és mászerkek további meghonosítását és a berendezések gyártásának nagy-arányú kifejlesztését. Ot év alatt körülbelül 80 százalékkal kell növe-lni a gépgyártás és a fémfeldolgozás termelését.”

Ez azt jelenti, hogy 1960-ig a Szovjetunióban a gépgyártás és a fémfeldolgozás az 1950. évi termé-léshez viszonyítva elérni a 396 száza-lékos. Ezt szemlélteti a fenti kép.

ÚJ AUTOMATA GABONA-SZÁRÍTÓ

A hatodik öt éves terv irányelvéi szerint nagymértékben csökkenteni kell a szemvesztéseket a betakarításkor és azt a veszteséget, amely a gabona tárolásánál adódik.

A Szovjetunió begyűjtési miniszteriumának tervező intézetében elkészítettek egy tipuszárító-tisztító tornyot, a „SZOB”-ot. Ez a berendezés nagy szerepet játszik majd a gabonaátvitel, tárolás, szárítás körülményeinek rendkívüli megjavításában és e műveletek olcsóbbá tételében. A szárító-tisztító tornyot a gabonamagtarak közé építik. (Egy-egy ilyen tornyhoz 4-5 gépesített magtár tartozhat, amelyekbe 30 ezer tonna gabona fér.) A tornyban egy szárítógép-sor van, amely óránként 24 tonna gabonát szárít meg, azaz hat száza-lékkal csökkenti a nedvességtartal-mát. Továbbá van benne egy tisztítógép, amely egy óra alatt 80 tonna gabonát tisztít meg, vala-mint négy szerleges magfelhordó és több automata mérleg. A szárító-tisztító torny egy nap alatt a kö-vetkező teljesítményekre képes: 1600 tonna gabonát önműködően kiűrt a gépkocsikból és megisz-tit, 500 tonna gabonát megszárit, azaz 6 százalékkal csökkenti a nedvességtartalmát és 1400 tonna gabonát „bevagyonoz” a vasúti szerelvénybe. A torny berendezé-se e három műveletből egyszerre kettőt tud elvégezni. A port és a szemet légszívattal szívják ki a helyiségekből.

A gabonával megrakott teher-autót hatalmas felvonó viszi fel a tornyba és ott kiűrti. A felvonó egy óra alatt 60 tonna gabonát ürít ki a gépkocsikból. A gépkocsi-felvonók széleskörű alkalmazásá-val sok tízezer kolhozparaszt szá-badul fel a teherautók kiűrtése alól más munkák számára.

A hatodik öt éves terv során a begyűjtési miniszterium 900 ilyen szárító-tisztító tornyot épített, ezek közül 400-at már az idén, még-pedig nagyresztük a meghódított szűzföldök hazájában: Kazahsztán-ban és Szibériában.

Az Arad-városi néptanács alakuló ülészaka

A néptanácsok működési szabályzatának első szakasza, valamint a Temesvár-tartományi néptanács végrehajtó bizottságának 1956 március 12-i 14.842. számú telefonrendelete alapján, 1956 március 18-án reggel 8 órára az arad-városi néptanács disztermébe. (Köztársaság útja 81.) alakuló ülészakra meghívják a városi néptanács valamennyi megvá-lasztott képviselőjét.

A napirend a következő:

1. A képviselők mandátumainak igazolása.
2. A végrehajtó bizottság megválasztása.
3. Az állandó bizottságok megválasztása.
4. A városgazdálkodás sajtósági kérdéseinek elemzése.

Arad, 1956 március 13.

A néptanács végrehajtó bizottsá-gának elnöke:
SIMANDAN IRIMIE/

Titkár:
MICLEA ILIE

AMIKOR A LÁTSZAT NEM CSAL

— A „Dózsa György” gyár IMSz alapszervezetének beszámolója és vezetőségválasztó közgyűléséről —

A közmondás azt tartja, hogy „A látszat sokszor csal”. S ez valóban megtörténik. Nemrég azonban személyesen győződtem meg arról, hogy vannak esetek, amikor a látszat NEM csal. Erről szeretnék beszámolni az alábbiakban.

A napokban résztvettem a „Dózsa György” gyár IMSz alapszervezetének beszámoló- és vezetőségválasztó közgyűlésén. A bütorgyár élénküzemi állapotban tartották a gyűlést. Amikor áthaladtam a gyár területén, az egyik folyosón ilyen falijelvényt láttam ezzel a felirattal: „Az IMSz örökre fiatal”. Mindössze ennyi, semmi több. Önkéntelenül is arra gondoltam, hogy ilyen egyszerűen nem lehet, hogy ilyen egyszerűen meggyőződjünk az IMSz örökléséről. De aztán elhessegettem ezt a gondolatot, mert „hátha most cserélnek a cikkek?”

Az étközben mintegy 8–10 ifjút találtam s egy szép kivételül, művészi faragású táblát a falon, amelyről ezt olvastam: „A „Dózsa György” gyár IMSz alapszervezetének falijelvése”. Két cikk buskálódott a táblán. Mindkettő ugyanaz a leány írta. Hogy mikor, azt nem tudtam megállapítani, mert dátum nem volt a cikkekben. Mindenesetre olyan kérdésekről szóltak, amelyek mindig időszerűek, tehát „tartós” cikkek, lehet, hogy néhány napja, de az is lehet, hogy már egy évé is készülték. Az egyik ifjú aztán felvilágosított, hogy „ez nem a hivatalos falijelvény, van még egy az üzemen s az jobban néz ki”. Most megint arra gondoltam, hogy csupán a látszat mutat rosszat s a valóság mégis más.

Közben telt az idő s már negyedik lehetett, de az ifjak közül még sokan hiányoztak. Mintegy 15 perces késéssel megkezdődött a gyűlés. Most egy másik közmonddal igyekeztem leküzdeni a bizalmatlanságot, arra gondoltam, hogy „ami késik, az nem mulik”.

Ennyit a látszatról. S most beszéljenek a tények, beszéljen a valóság.

Totterer József, az alapszervezet titkára terjesztette elő az IMSz bizottság beszámolóját. Hosszu idő — egy teljes év — tevékenységét sűrítették a beszámolóba, tehát az IMSz bizottság megválasztása óta eltelt időszakot. Ez helyes, de hiba volt, hogy a beszámoló nem tárgyalta részletesen az utóbbi három hónap munkáját, hanem főleg régebbi sikerekről számolt be.

A beszámolóban és a hozzászólásokból kitűnt, hogy több fiatal munkás, közöttük számos IMSz-tag sikerrel küzdött a termelési terveladatok teljesítéséért. Az IMSz tagok közül élen jártak a termelésben Multh Károly és Petrusi Mihál kárpitosok, Urcal Dumitru kádár, Veres Károly és Hláz Károly asztalosok és még többen mások. A pártalapszervezet kezdeményezésére, a gyár adminisztratív-technikai vezetőségének segítségével, helyes módszert alkalmaztak a szakmai kérdések rendszeres megvitatására. Meghosszított ugyanis a vállalatnál az a szokás, hogy havonta kétszer megbeszélést

tartanak az ifjakkal a munkahelyen. Ilyenkor a mesterek és a technikusok kifejtik véleményüket a fiatal munkások termelési sikereiről s egyben rávilágítanak a fogyatékosokra.

Totterer József hangjából büszkeség csendült, amikor ezeket olvasta a beszámolóban: „Alapszervezetünk örömmel számolhat be arról, hogy a Multh Miklós által vezetett IMSz kárpitosbrigád példát mutat a termelésben, a brigád tagjai jómódú munkát végeznek és átlagban mintegy 40 százalékkal teljesítik mennyiségi tervfeladataikat”.

Ime, néhány adat arról, hogy a „Dózsa György” gyárban számos olyan IMSz-tag és szervezeten kívüli ifjú van, aki odaadással, ifjú lendülettel küzd a termelésben. De a beszámolóban — amely egyébként igyekezett elkendőzni a hibákat, elsősorban az IMSz bizottság ügyeit — valamint a hozzászólásokból kiderült, hogy súlyos hibák voltak az IMSz bizottság és az egész alapszervezet tevékenységében, hogy az IMSz bizottság nem tett semmit az ifjúság kezdeményezett szemlének felkarolásáért.

Az IMSz szervezet elsőrendű feladata: kommunista szellemben nevelni az IMSz tagokat és a szervezeten kívüli ifjakat, ezért kötelessége megszervezni az IMSz politikai oktatást, melynek keretében az ifjak megismerkedhetnek a marxizmus-leninizmus tanításával. A „Dózsa György” gyár IMSz alapszervezetének vezetősége súlyos hibát követett el: teljes mértékben elhanyagolta az oktatási év elején létesített tanulmányi körök tevékenységének ellenőrzését és irányítását. Így történhetett meg, hogy az esti tanfolyam keretében — amelynek propagandistája Varga Sándor, szervező felelőse pedig Szemeny Lajos — ezidig mindössze egy előadást tartottak meg. Nem sokkal fényesebb a helyzet az „Időszaki politikai kérdések” foglalkozó kör” keretében sem. Itt összesen három előadást tartottak eddig. E kör propagandistája Debeleac Lucia, szervező felelőse pedig Cita Traian.

Nem véletlen tehát, hogy az alapszervezet több tagja politikailag gyengén képzett. Ez pedig rányomja bélyegét az IMSz alapszervezet egész tevékenységére. Ezzel magyarázható elsősorban, hogy súlyos hibák és fogyatékosok voltak a szervezeti életben, az IMSz bizottság munkamódszereiben és egyebekben. Vegyük például a szervezeti élet néhány megnyilvánulását:

Ismeretes, hogy az IMSz az ifjúság forradalmi tömegszervezete. Epenél is tábor az IMSz szervezetei általános feladata: rendszeresen foglalkozni a szervezeten kívüli becsületes és szorgalmas ifjakkal s őket arra nevelni, hogy az IMSz tagjaivá váljanak. A „Dózsa György” gyár üzemi osztályain több, mint 80 ifjú dolgozik. Ezek közül mindössze 39 tagja az IMSz-nek. Felvetődik tehát a kérdés: mit tett az IMSz alapszervezet azért, hogy növelje taglétszámát? A válasz egyszerű: majdnem semmit. Egy év alatt ugyanis a „Dózsa György” gyár IMSz alapszervezetébe

mindössze négy új tagot vettek fel. Az IMSz bizottság tagjai, élükön Totterer József titkárral, nem találták meg a legmegfelelőbb módszereket, amelyekkel bevonták volna az ifjakat a szervezeti életbe.

Ezért az ifjak nagyrésze közömbös az IMSz iránt. Ez a közömbösség egyébként az IMSz bizottság tagjai részéről is megnyilvánult. Csak János például hónapokon keresztül nem jelent meg sem a bizottság ülésén, sem pedig az alapszervezet közgyűlésén.

Közömbösséget tanúsítottak az ifjak a szervezeti élet iránt a beszámoló- és vezetőségválasztó gyűlésen is. Mint már említettem, a gyűlést csak késéssel kezdték meg, mert a tagok nem tartották fontosnak, hogy idejében jelenjenek meg. De még kiívóbb közömbösség nyilvánult meg a vita során. Az ifjak nagy többsége ugyanis csak kis mértékben élt az alkalmakkal, hogy a közgyűlésen fejtsék ki véleményét az IMSz bizottság hibás munkamódszereiről és javaslatokkal járuljon hozzá a szervezeti tevékenységének javításához. Kevesen szóltak fel s legtöbben csak általánosságban beszéltek.

A formalizmus más irányban is megnyilvánult az IMSz bizottság eddigi munkájában. A beszámolóban ugyanis azt jelentették, hogy egy év alatt 12 rendes és 6 rendkívüli közgyűlést tartott az alapszervezet. Arról azonban nem számoltak be, hogy milyen eredményekre vezettek ezek a gyűlések. Erre szintén bárki megadhatja a választ, ha ismeri a már említett tényeket, s ha mérlegelni tudja, hogy mire vezet a gyűléshalmazos. A „Dózsa György” gyár IMSz alapszervezete sem kivétel, a gyűléshalmazos itt is a szervezeti élet egyhangúvá tételére vezetett.

Az ilyen és a fentiekhez hasonló hibák, fogyatékosok vitathatatlanul bizonyítják, hogy a „Dózsa György” gyár IMSz alapszervezeténél a látszat nem csal. A falijelvény szerkesztőbizottsága rendszeresen, az IMSz érthely pedig (felelős Bözler Leopold) 1956 január elejétől egyáltalán nem tevékenykedett. Az érthely üresen álló falijelvénytáblája sem látszat, hanem szomorú valóság, hiszen tükrözi az egész alapszervezet tevékenységét.

A „Dózsa György” gyár IMSz alapszervezete új vezetőséget választott. Nehéz, küzdelmes munka vár az új IMSz bizottság tagjaira. A régi IMSz bizottság által egy év alatt meghonosított helytelen, bürokratikus, sablonos munkamódszereket haladéktalanul sutba kell dobniok, új, az ifjúságot érdeklő kérdésekkel kell bevonniok az IMSz tagokat a tevékeny szervezeti életbe. Nehéz lenne meghatározni, hogy mivel kell kezdődnie, hiszen a szervezeti élet minden területén visszaesés mutatkozik, mégis talán első és legfontosabb feladat a politikai oktatás életrekelése kell, hogy legyen, s egyben a kultur- és sporttevékenység megszervezése az ifjak sorában. Ez megkezdett az ifjakkal a szervezeti életet. Szabó János

A kisipari termelőszövetkezetek kongresszusa

A kisipari termelőszövetkezetek kongresszusa

A kisipari termelőszövetkezetek életében rövidesen nagy esemény lesz: a kisipari termelőszövetkezetek kongresszusa.

Városunkban a szövetkezeti dolgozók már idestova másfél hónapja megkezdtek az előkészületeket. Mindenhol munkavállalások hangzottak el, s röviddel aztán hozzálátott az előkészítő munkához. A „Solidaritása” asztalosipari termelőszövetkezet munkaközössége is ennek az eseménynek méltó fogadására készül. A vállalatok teljesítését a múlt hónap végén elemezték s ekkor bizonyosodott, hogy sikerrel tették eleget adott szavuknak.

A februári globális tervet a vállalat 108,8 százalékkal szemben 114,2 százalékkal teljesítették. A globális termelési terv teljesítéséhez a munkások egyéni teljesítményekkel járultak hozzá: Sebásty János 251, Juhász István 246, Hohn Ferenc II. 239, Juhász Rozália 234 százalékos normalteljesítéssel.

A közéleti kongresszus tiszteletére a szövetkezet, amely már hatékony határain túl is ismert székfoglaló, izléses butorairól — most a szocialista kereskedelemlévi vállalkozóként — ebédelőrendezéseket adott át. A múlt hónapban a közgyűlési cikkek termelési tervét is eredménytel, 106,9 százalékkal zárták.

A szövetkezet dolgozóinak egyre növekvő munkalendülete, az új műszaki szervezési intézkedések bevezetése, a haladott munkamódszerek, az új eljárások széleskörű alkalmazása is meghozták eredményüket. A termelési teljesítés 14,8 százalékkal növekedett a terv mutatószámával szemben. A szocialista verseny is lényegesen fellendült ebben az időben. Februárban például a versenyzők száma 3,6 százalékkal növekedett.

— O —

Ujbodrogen

Az ujbodrogeni „Iosif Ranghet” mezőgazdasági társulás vezetősége mindent megtett a tavaszi mezőgazdasági kampány előkészítése érdekében, azzal a céllal, hogy valóra válassza a II. pártkongresszus határozatait. Köszögünk minden dolgozó paraszta már 1952-ben belépett a mezőgazdasági társuláshoz s jó eredményeket ért el a közös munkában.

Meg kell állapítanunk, hogy a tömegszervezetek nem támogatják kellőképpen munkánkat. Az IMSz fiataljai nem irak falijelvény cikketek — igaz, hogy nincs is a községben megfelelő falijelvény, ahol ki lehetne függesztetni. Az ARULUS és a békeharbizottság munkásságának semmi nyoma sincsen.

A kultúrthoz munkája is gyenge, a vezetőség nem tördök a falu kulturális színvonalának emelésével. A könyvtár alig működik, mivel a könyvtáros „nem ér rá...”

Ideje lenne már felszámolni ezeket a hibákat. Popá Ioan, levelező.

A kollektív szerződés kérdése a „I. Ranghet” gyárban

Vessünk egy pillantást az 1955-ös kollektív szerződés feladatainak teljesítésére a „I. Ranghet” szerszámgépgyárban. Nehéz lenne minden megvalósítást felsorolni, ugyanis a szerződés pontjainak széleskörű megvalósítását sok feladatot hárítód előtt is teljesítették.

Néhány a megvalósításokból: a gépek észszerű kihasználása, a terv fő mutatói közötti összefüggés megteremtése, a nép vagyona megőrzésének rendszeres ellenőrzése. Határidő előtt megvalósították a téli előkészületeket. Például tüzelőanyaghasználat, ablakok, ajtók rendbetétele, csatornázás, a szellőztető berendezés megjavítása és sok más. Az 1955-ös kollektív szerződésben a globális termelésnek a tervvel szembeni 10 százalékos, az ártermelési tervnek pedig 6 százalékos emelését látjuk. Ebből kitűnik, hogy a kollektív szerződés megkötésének alapja az állami terv. De míg a terv azt írja elő, amit a dolgozóknak feltétlenül teljesíteniük kell, addig a kollektív szerződésben a gyár munkaközössége annál többet is vállalt és teljesített.

Az 1956. évi kollektív szerződés alapján előkészített, jól megvitatott, részletes vállalatát tartalmaz. Fejezetei és mellékletei tükrözik a gyár dolgozóinak elszánt akaratát a terv teljesítésére, a jobb munka- és életfeltételek megteremtésére.

Az első fejezet vállalatát a „I. Ranghet” szerszámgépgyár egész munkaközösségétől odaadó munkát követelnek. Csak így válhat valóság a globális és ártermelésnek a tervhez viszonyított 5, illetve 10 százalékos növelése, a választék tervnek pedig december 21-ig való teljesítése, a munkatermelékenység 3 százalékos túlszámítása, az önköltség 0,3 százalékos csökkentésével párhuzamosan.

Szép eredményeket, munkásoknak csak szakszolgálat jól felkészült dolgozók érhetnek el. Ezt előzozza az esztendőgyűlés, marosok és lakatosok szakmai verseny, termelési és minőségirig brigádok létesítése és konkrét tervek kidolgozása a Vorosin és Kuznyecov módszerek széleskörű elterjesztésére.

Nagymértékben hozzájárul a termelés növeléséhez, ha a munkások szorgalmat dolgoznak és érdeklődnek. Ennek a kérdésnek megoldását szintén megtaláljuk a kollektív szerződésben, ugyanis feladatként áll a vállalat vezetősége előtt a dolgozók szakmai szertit becsúszása, ami a termelés növelése mellett a bérlemban is megvalósított eredményez.

Lényegesen követelmény a munkatermelékenység szüntelen növelése. Ezt főleg az új műszaki normák alkalmazásával biztosíthatjuk. Az új, tudományosan megállapított normák — amelyeket alkalmazásuk előtt három nappal megismertettek a munkásokkal — érdekelté teszik a dolgozók munkája termelékenységének növelésében. Ugyanakkor a normatelteljesítés arányában jutalmazták a

munkában kitűnőket. Az új műszaki norma csak akkor hozza meg a kívánt eredményt, ha maguk a dolgozók győződnek meg ennek előnyéről. Ehhez pedig szükséges, hogy minden munkás ura legyen szakmájának. Ezt nagymértékben elősegíti a munkahelyen való kiképzés, amelyben a második és harmadik negyedében 15 esztendőgyűlés és 10 maros vesz részt. A munka irányításában közvetlenül a munkahelyen a mesterek a döntő szót, akiknek továbbképzéséről sem felelnek meg az 1956. évi kollektív szerződés.

A munkafegyelmeg szigorú betartása nélkül nehéz jó eredményeket elérni. Káros következményekkel járhat például, ha minden dolgozó saját belátása szerint jelen meg és távozna munkahelyéről. Ezért fontos a vállalat belső szabályzatának kifüggesztése, megvitatása és ugyanakkor az ellene vétőknek felelősségvonnása. A munkafegyelmeg erősítését eredményezi a gyár munkasálmak vállalása az igazságtalan hiányzások kiküszöbölésére vonatkozólag, de ugyanakkor a vállalat vezetőségének feladata, — amint ez a kollektív szerződésből ki is tűnik, — hogy a megfelelő anyagokat, szerszámokat, csereszaktuszokat pontos időben a rendelkezésre helyre juttassa.

A munkafeltételek megjavítása mellett nem hanyagolja el az üzemi bizottság a munkások életkörülményeinek javítását sem. Így például, az első és harmadik váltás dolgozói meleg reggelit kapnak. Ugyanakkor vállalták azt is, hogy naponta ellenőrzik az ételk minőségét. A diétás konyha minden adagjához 1,50 lejlet járulnak hozzá és így teszik azt létezőbbé. Az orvosai rendelő feladatainak bővítésére 5000 lejlet fordítanak.

Munkaidő után igen sok dolgozó tölti szabadidejét egy részét a klubban, s ezért gondoskodnak ennek rendbetovalásáról. Ujjászervezik a kultúrsportokat, orosz nyelvtanfolyamot szerveznek, még 50 elvtársal gyarapítják a könyvtáratok számát, mert a cél a dolgozók műveltségének emelése.

Sok az életerős fiatal a „I. Ranghet” szerszámgépgyárban, akik munkából és sportból egyaránt kivesszék részüket. Az új kollektív szerződésből kitűnik, hogy ebben az évben a gyár még 58 dolgozója szerzi meg az „MVK”-jelvényt, amihez a szükséges felszerelés az üzemi bizottság biztosítja.

A dolgozók gyermekeit tornacsoporthoz vonják be, mert népgazdaságunk további felvirágoztatásához erős és egészséges ifjak szükségesek.

Az új kollektív szerződés 9. fejezetében és három mellékletében meg sok-sok a vállalat és a feladat, amelyek betartása és teljesítése biztosítja a „I. Ranghet” szerszámgépgyár további sikereit, valamint azt, hogy a vállalatvezetőség és munkások közös akarata és lelkes munkája folytán a gyár továbbra is éljezen maradjon.

A különböző országok szocializmusba való átmenetének formáiról

Az SzKP XX. kongresszusának anyagait világszerte egyre többen ismerik meg s ezek az anyagok rendkívül nagy hatást gyakorolnak a világpolitikai eseményekre. Az SzKP XX. kongresszusa előmozdította a szocialista tábor további fejlődését és e tábor egységének megszilárdulását, a világ dolgozóinak szívébe pedig beoltotta a béke és a szocializmus végső győzelmébe vetett meggyőződést.

Az SzKP XX. kongresszusának munkáját és a kongresszuson elfogadott dokumentumokat a lenini szellem hatja át. A dokumentumok mind a Szovjetunió belső gazdasági és politikai helyzetének, mind a nemzetközi helyzetnek mélyreható marxista — leninista elemzését nyújtják. Ennek az elemzésnek az alapján a kommunista és a munkásmozgalom számára új gyakorlati következtetéseket születtek.

Az SzKP Központi Bizottságának beszámolója jelentése és az SzKP XX. kongresszusának határozatai a marxista-leninista tanítást gyarapítottak igen fontos elméleti tételeket fogalmaztak meg a szocialista világrend szer kialakulásáról s a különböző országok szocializmusba való átmenetének formáiról, a háború korunkban való megakadályozásának lehetőségéről, a különböző társadalmi rendszerek államok békés egymás mellett éléséről, a munkások állati akcióegysége megvalósításának útjairól és másokról.

Az SzKP XX. kongresszusán megfogalmazott elméleti tételek közül a kommunista és a munkáspártok szá-

M. CONSTANTINESCU,
a Román Munkáspárt Központi Vezetősége Politikai Irodájának tagja

mára különösen az a tétel jelentős, amely a különböző országoknak a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenete formáiról szól.

A szocialista forradalom marxista — leninista elméletét az emberi társadalom fejlődési törvényeinek mélyreható és sokoldalú elemzése alapján, az összes előző forradalmak tapasztalatainak figyelembe vételével dolgozták ki. Marx és Engels bebizonyította, hogy a munkások állati, mint a kapitalizmus sárjása és az új, szocialista társadalom megalkotója világtörténelmi szerepet tölt be. A marxizmus — leninizmus azt tanítja, hogy a munkások állati a burzsoázia diktatúrája ellen vívott harcban az összes antikapitalista erőket maga körül egyesíti és amikor a hatalom az ő kezébe kerül, vezeti a kommunista társadalom felépítését. Tudjuk: a szocialista forradalom alapja, hogy a termelőknek nincsenek összhangban a burzsoázia termelőviszonyokkal s ez a termelőerők és a termelőviszonyok közötti heves összefüggésekre vezet. Ezért a szocialista forradalom hivatott arra, hogy felváltja az első, a kapitalista termelőviszonyokat, melyek már a termelőkörök bilincselvé váltak és meg kell teremtenie az új, a szocialista termelőviszonyokat, melyek a termelőkörök fejlődése számára korlátlan lehetőségeket biztosítanak.

Marx mondja „A gothai program kritikája” című művében: „A kapitalista és a kommunista társadalom között van egy időszak, melyben az

első forradalmi uton a második kálakul át. Ennek megfelel egy politikai átmeneti időszak is, amelynek az állama nem lehet egyéb, mint a proletariátus forradalmi diktatúrája”. A szocialista forradalomról szóló lenini tanítás szerint a kapitalizmusból a szocializmusba való átmenet formáinak ugyanaz a tartalmuk, ugyanaz a lényegük, de a konkrét viszonyoktól függően, minden országban különbözők lehetnek. Lenin már 1916-ban ezt írta: „Minden nemzet eljut a szocializmushoz, ez elkerülhetetlen, de nem teljesen egyformán fog eljutni, mindegyik sajátos vonással gazdagítja majd a demokrácia ilyen, vagy olyan formáját, a proletárdiktatúra ilyen, vagy olyan fajtáját, a társadalmi élet különböző területein végrehajtott szocialista átalakítások ilyen, vagy olyan útjait”.

Az SzKP XX. kongresszusa ezt a lenini tételt tovább fejlesztette s azokra a hatalmas tapasztalatokra támaszkodva, melyeket a Szovjetunió néhány évtized alatt, a Kínai Népköztársaság és más népi demokrátiák országok pedig a legutóbbi évek során gyűjtöttek, bebizonyította, hogy a szocializmusba való átmenet formái különbözők lehetnek és a jövőben egyre változatosabbak lesznek. Emellett a szocializmusba való átmenet megvalósulásának nem kell minden körülmények közt polgárháborúval, vagy fegyveres felkeléssel járnia. Az SzKP XX. kongresszusának határozata hangsúlyozza, hogy az uralkodó osztályok nem adják át önként a hatalmat, de „a szocializmusba való átmenetért vívott osztályharc hevesességének kisebb, vagy nagyobb fok, az erőszaknak a szocializmusba való áttéréskor történő alkalmazása, vagy mellőzése

nem annyira a proletariátustól függ, mint inkább attól, hogy a kizsákmányolók a dolgozók túlnyomó többségének akaratával szemben milyen fokú ellenállást tanúsítanak s hogy maga a kizsákmányoló osztály alkalmaz-e erőszakot”.

Ez a kérdés mind a fejlett, mind a kevésbé fejlett kapitalista országokban működő kommunista és munkáspártok számára igen időszerű és fontos.

Nemcsak a marxista — leninista elmélet, hanem a társadalmi és forradalmi tevékenység gyakorlata is arra tanítja az öntudatos munkásokat, a kommunistákat és a becsületes szocialistákat, hogy minden országban figyelembe kell venni a konkrét viszonyokat és a megfelelő módokat és formákat kell alkalmazni a munkások állati és a dolgozó parasztság által az imperializmus ellen, a szocializmusért vívott politikai és gazdasági harca során támadt különféle kérdések megoldásánál.

Ezek a konkrét módok és formák határozzák meg ezeknek az országoknak a szocializmusba vezető útját is, mert a kapitalizmus egyenlőtlenül fejlődik s a gazdaságilag fejlett kapitalista országok közül vannak gyengén fejlett, sőt igen gyengén fejlett országok is.

A kapitalista világ gazdaság nem egybefolyó szürke tégyszer. A szocializmusba való átmenet különböző útjait és változatos formáit az egyes országokra jellemző konkrét viszonyok, az uralkodó társadalmi és politikai erőviszonyok fogják meghatározni. Sok tényezőnek lesz szerepe. Más viszonyok vannak az iparilag fejlett országokban és teljesen mások a főként agrárjellegű országokban. A szocializmusba való átmenet körülményei a második világháború előztelen kikerült kapitalista országokban nem olyanok, mint azokban a kapitalista országokban, amelyeket legyőztek.

Ebből a szempontból tanulságosak a népi demokrátiák országok kom-

munisták és munkáspártjainak, köztük Románia Kommunista Pártjának és munkásmozgalmának tapasztalatai. Románia Kommunista Pártjának V. kongresszusa 1931 végén hangsúlyozta, hogy Románia már közel van a burzsoáz demokratikus forradalom befejezéséhez. A kongresszus Lenin tanításából kiinduló határozatait hangsúlyozták, hogy a burzsoáz demokratikus forradalom befejezéséről a szocialista forradalomra való áttéréshez szükség van a proletariátus sokoldalú előkészítésére és arra, hogy a parasztság döntő tömegei a proletariátushoz csatlakozzanak.

Az V. kongresszust az 1933-tól 1944-ig eltelt évek követték, amikor a román munkások állati a királyi diktatúra különféle formái és az országot a Szovjetunió elleni bűnös háborúba taszító fasizista katonai diktatúra ellen vívta hősi harcat. Románia e diktatúra következtében a hitlerista Nemzetország csatlósává vált. Hazánk nehéz helyzetbe került a burzsoázia és a földbirokozók nagy részének nemzetárulása és Hitlernek való behódolása miatt. Ilyen körülmények közt a kialakult helyzetnek megfelelően helyes volt a Szovjetunió valamennyi fegyverszüneti javaslatát elutasító fasizista rendszer erőszakos megdöntésének útja.

A kialakult körülmények közt csak a parasztsággal és a társadalom közepretelezett szövetkezett munkások állati oldhatta meg azt a feladatot, amelynek megoldását Románia egész népe követelte: a fasizista katonai diktatúra megszüntetését, a demokratikus rendszer megteremtését, a Szovjetunió elleni rablóháborúból való kilépést és Románia csatlakozását a hitlerellenes koalícióhoz, amelynek győzelmében döntő szerepet töltött be a Szovjetunió.

A román proletariátus ezt a történelmi küldetést 1944 nyarán teljesítette. Romániában a demokratikus forradalom 1944-ben fegyveres népfelkeléssel kezdődött. Románia munkások állati kihasználta a kedvező

körülményeket, hogy a szovjet hadsereg Kálsnyov és Iasi felé támadásba lendült, a második ukrán front csapatai pedig Moldáviában szétzúrták a hitlerista német csapatokat és Antonescu román csapatait — s országunk kommunista pártjának vezetésével 1944 május 1-én megalakította a munkások egységfrontját. Bukarestben letarolták a fasizista katonai kormány vezetőit és a hazafias erők segítségével megszűnt a fontosabb állami hivatalok. Jelentős szerepük volt a román fegyveres erőknek, melyek a néphez csatlakoztak a hitlerizmus elleni harcban. A hazafias erők és a hazafias érzelmű katonák, tisztek és tábornokok összhangolt tevékenység, amely a fasizista diktatúra megdöntését és Romániának a hitlerista háborúval való szakítását eredményezte, a hitlerellenes hazafias front vezetői erejének, Románia Kommunista Pártjának volt köszönhető.

1944 augusztus végétől 15 román hadosztály harcolt együtt a szovjet csapatokkal s vett részt a hitlerista hadsereg végleges fölmozsolásában.

A román Munkáspárt Központi Vezetőségének beszámolója jelentése, melyet pártunk 1955 december végén tartott II. kongresszusán Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs terjesztett elő, hangsúlyozza, hogy a romániai forradalmi átalakulás a fasizista diktatúra megdöntése után, a szovjet hadseregnek a hitlerizmuson aratott győzelme folytán kialakult körülmények közt, a dolgozó parasztsággal szövetkezett munkások állati vezetésével két szakaszban történt meg.

Az első szakasz (1944—1948) — a népi forradalom, mely a polgári demokratikus forradalom befejezését jelentette és megvalósította a proletariátus és a parasztság proletariátus vezette diktatúráját; antiimperialista, antiimperialista, agrárjellegű forradalom volt és megteremtette a feltételeket ahhoz, hogy békésen és gyorsan áttérjünk a forradalom második szakaszára.

(Folytatása a 4-ik oldalon)

A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottsága és a Szovjetunió minisztertanácsa részéről

MOSZKVA. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága és a Szovjetunió minisztertanácsa mély fájdalommal jelenti, hogy március 12-én 23 óra 35 perckor súlyos betegségben (szívinfarktusban) Moszkvában elhunyt a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom kiváló harcosa, a lengyel nép nagy fia, Boleszlav Bierut, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára.

A SZOVJETUNIO KOMMUNISTA PARTJANAK KOZPONTI BIZOTT-SAGA
A SZOVJETUNIO MINISZTER-TANACSA

Részvétélviratok

A LENGYEL EGYESÜLT MUNKÁSPART KOZPONTI BIZOTTSAGANAK,

A LENGYEL NEPKOZTARSASAG MINISZTER-TANACSANAK,

A LENGYEL NEPKOZTARSASAG ALLAMTANACSANAK

Kedves barátaink!

A Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága, a Szovjetunió minisztertanácsa és a Szovjetunió Legfelsőbb Tanácsának Elnöksége részvételt fejezi ki a Lengyel Egyesült Munkáspártnak, a lengyel kormányának és népének — Boleszlav Bierut elvtársnak, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága első titkárnak, a lengyel nép nagy fiának, a nemzetközi kommunista- és munkásmozgalom kiváló élharcosának elhunytá alkalmából.

Boleszlav Bierut halála súlyos veszteség a lengyel nép, a Szovjetunió népei, a szocialista országok nagy barátsága, az egész világ dolgozóinak számára. Bierut elvtársban a Lengyel Egyesült Munkáspárt és az egész lengyel nemzet kipróbált politikai vezetőjét és a szocializmus építéséért folytatott harcának megszervezőjét veszítette el.

Boleszlav Bierut élete és dicsőséges tevékenysége lelkesítő példa lesz a kommunizmus eszméjének győzelméért folytatott harcban, amelynek Bierut elvtárs minden erejét szentelte.

A SZOVJETUNIO KOMMUNISTA PARTJANAK KOZPONTI BIZOTT-SAGA

A SZOVJETUNIO MINISZTER-TANACSA

A SZOVJETUNIO LEGFELSŐ TANACSANAK ELNÖKSÉGE

A LENGYEL EGYESÜLT MUNKÁSPART KOZPONTI BIZOTTSAGANAK,

A LENGYEL NEPKOZTARSASAG MINISZTER-TANACSANAK,

A LENGYEL NEPKOZTARSASAG ALLAMTANACSANAK

Kedves elvtársak!

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége, a Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöksége és a Román Népköztársaság minisztertanácsa mély fájdalommal értesült szeretett elvtársunk, Boleszlav Bierut, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága első titkárnak, a nemzetközi kommunista- és munkásmozgalom kiváló harcosának, a lengyel nép nagy fiának elhunytáról.

Boleszlav Bierut elvtárs ragyogó emléket tisztelve, a Román Munkáspárt, a román munkásmozgály és a román nép meleg baráti érzelmét fejezi ki, amelyekkel a Lengyel Egyesült Munkáspárt, a lengyel munkásmozgály és nép iránt viseltetik. Kifejezi azt a szilárd elhatározását, hogy állandóan fejleszti azokat a baráti, testvéri együttműködési és szerződési kapcsolatokat, amelyek a béke, a demokrácia és a szocializmusnak a Szovjetunió vezetése táborában népei nagy családjában szorosan egyesült Románia és Lengyelország között fennállnak.

Tudjuk, hogy a súlyosan megpróbált lengyel nép még szorosabb egységbe fűzi össze sorait, még jobban megerősíti egységét és a Lengyel Egyesült Munkáspárt vezetése alatt tovább halad előre a marxista-leninista tanítás által mutatott uton, annak a nemes ügynek győzelméért, amelynek Boleszlav Bierut elvtárs minden erejét szentelte, — a béke, a demokrácia és a szocializmus ügyének.

A ROMÁN MUNKÁSPART KOZPONTI VEZETŐSÉGE

A ROMÁN NEPKOZTARSASAG NAGY NEMZETGYÜLÉSÉNEK ELNÖKSÉGE

A ROMÁN NEPKOZTARSASAG MINISZTER-TANACSA

A moszkvai központi repülőtérén lefolyt gyászülés

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

A moszkvai központi repülőtérén március 14-én délelőtt 10 óra 30 perckor gyászülést tartottak Boleszlav Bierut, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága első titkárnak emlékére. A moszkvai dolgozók tízezrei jöttek el, hogy búcsút vegyenek Boleszlav Bierutól. A gyászülést E. Furcova, a Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának titkára nyitotta meg.

Felszólaltak N. A. Bulganyin, a Szovjetunió minisztertanácsának elnöke, Sz. Orlov, a Szovjetunió Kommunista Pártja Moszkva városi, Lenin rajonja bizottságának titkára, V. Blaznyov mozdonyvezető, A. Zavadzki, a Lengyel Népköztársaság Államtanácsának elnöke, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Politikai Irodájának tagja.

A gyászülés végén a Szovjetunió Kommunista Pártjának és a Szovjet-

unió kormányának vezetői, valamint a Lengyel Egyesült Munkáspárt küldöttségének tagjai az emelvény felé közeledtek, amelyen a Boleszlav Bierut holttestét tartalmazó koporsó állt. Leemelték a koporsót és a repülőgéphez vitték. Felhangzottak a Lengyel Népköztársaság és a Szovjetunió állami himnuszai. Ezután a Boleszlav Bierut koporsóját szállító repülőgép felszállt és Varsó felé vette útját.

Boleszlav Bierut nekrológia

Súlyos szenvedés után március 12-én meghalt Boleszlav Bierut, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára, a lengyel nép nagy fia, Lengyelország szocialista építésének tehetséges szervezője, a Szovjetunió hűséges barátja, a nemzetközi kommunista- és munkásmozgalom jeles harcosa.

Boleszlav Bierut 1892. április 18-án született Lublinban, lengyel munkáscsalád gyermekeként. 1912 óta tevékenyen részt vett a forradalmi munkásmozgalomban, 1918-tól, megalakításának pillanatától tagja volt a Lengyelországi Kommunista Pártnak és rövidesen ennek aktív harcosává vált. A forradalmi mozgalomban való részvételért üldözték és több ízben letartóztatták.

Lengyelország hitleri megszállásának időszakában Boleszlav Bierut volt az ellenállási mozgalomnak, a lengyel nép nemzeti és társadalmi felszabadítási harcának egyik fő szervezője. 1944. január elején megválasztották a népi hatalom legfelső képviselői szerve, az illegálisban alakult Krayova Rada Narodova elnökévé. 1944—1945-ben, miután a szovjet hadsereg hős katonáival együtt felszabadította az országot, a lengyel nép, élén a Lengyel Egyesült Munkáspárttal, egyetemes társadalmi-gazdasági átalakításokat hajtott végre és megteremtette Lengyelországban a népi demokratikus rendszert.

Boleszlav Bierut 1947—1952-ig a Lengyel Köztársaság és az Államtanács elnöke, 1952—1954-ig pedig a Lengyel Népköztársaság minisztertanácsának elnöke volt. 1954. márciusában a Lengyel Egyesült Munkáspárt első titkárává választották.

Elete utolsó pillanatáig minden erejét a lengyel nép boldogságának, az új, szocialista Lengyelország megteremtésének szentelte.

Pártmunkájában és állami tevékenységében mindvégig szilárdan a proletármunkásköziség álláspontjára helyezkedett és tántoríthatatlanul követte a lengyel munkásmozgály és pártja harci hagyományait, azét a pártét, amelyet fél évszázados közös forradalmi harc, közös eszmék, szoros baráti és testvéri kapcsolatok fűznek a Szovjetunió Kommunista Pártjához.

Beszédeiben Boleszlav Bierut szüntelenül hangsúlyozta a lengyel nép és a szovjet nép megingathatatlan barátságának nagy jelentőségét, a szocialista tábor erőinek további összefogására buzdított. Az SzKP XX. kongresszusának szövekeiről nemrégiben lelkes hangon a következőket mondotta: „A lengyelországi munkásmozgály forradalmi hagyományai, politikai egysége, az egész szocialista tábor népeinek barátsága és összeforrtasága, a nemzetközi munkásmozgalom fokozódó kombattivitása, a Szovjetunió népeinek történelmi győzelmeitől fellelkesített, elnyomott népek felszabadító harca megacélozza a lengyelországi munkásmozgály akaratát és a szocializmus teljes győzelméért folytatott harcát”.

Bierut elvtárs a nemzetközi kommunista és munkásmozgalom ismert, kipróbált harcosa volt. A lengyel munkásmozgály, a lengyel nép sorából emelkedett ki, mint kiváló politikai és államférfi, aki rendkívül sokat tett az új, népi Lengyelország létrehozásáért, a szocialista országok nagy barátságának megteremtéséért. Tevékenyen kivette részét a Kommunista Internacionálé Végrehajtó Bizottságának munkásságából.

A háború után részt vett a Kommunista- és Munkáspártok Tájékoztató Irodájának tevékenységében.

Lengyelország és az egész világ dolgozóit elszánt harcosát vesztettek el Boleszlav Bierutban, aki utolsó lehelletéig, egész életében önfeláldozóan a munkásmozgály ügyét, a kommunizmusért vívott harc nagyszerű ügyét szolgálta.

1952-ben, 60. életévének betöltésekor, Boleszlav Bierut büszkén jelentette ki, hogy valamennyiünk szellemi és erkölcsi erejének forrása, valamennyiünk felemelkedésének és fejlődésének forrása a marxizmus-leninizmus. Boleszlav Bierut szellemiségének kiemelkedő vonása a marxizmus-leninizmus iránti határtalan hűség.

Bierut elvtárs egész élete ragyogó példamutatás mindazok számára, akik a béke, a demokrácia és a szocializmus ügyéért, a népek boldogságáért harcolnak. Boleszlav Bierut ragyogó alakját örökre megőriztük emlékeztűnkben.

Búcsuzunk tőled, felejtethetetlen barátunk és harcostársunk!

N. Bulganyin,
N. Hruscov,
L. Kaganovics,
A. Kiricsenko,
G. Malenkov,
A. Mikojan,
V. Molotov,
M. Pervuhin,
M. Szaburov,
M. Szuszlov.

K. Vorosilov,
G. Zsukov,
L. Breznyev,
M. Muhitdinov,
D. Szepilov,
B. Furcova,
N. Szvernyik,
B. Arisztov,
N. Beljajev,
P. Pospjelov.

A különböző országok szocializmusba való átmenetének formáiról

parasztbizottságok, melyek elűzték a földbirtokosokat és végrehajtották az agrárreformot. Ezek voltak az új forradalmi hatalom csirái.

1945. március 6-án a városi és falusi néptömmegek megteremtették az országban a népi demokratikus hatalmat.

A munkásmozgály és a dolgozó parasztság a népi demokratikus hatalom megteremtéséért és a demokratikus földreform végrehajtásáért vívott harcában Románia Kommunista Pártja volt a vezető és irányító erő. A párt fő taktikai irányvonala az volt, hogy a paraszti tömegeket elszigetelje a kapitalista földesuri pártoktól — a parasztpártot és a liberális pártot —, melyek Maniunak és Bratianunak, a román reakció hírhedt vezetőinek irányításával működtek. A kommunista párt ebben az időszakban nagy munkát végzett, hogy a munkásmozgály és a dolgozó parasztság szilárd szövetségét megteremtse.

A forradalom első szakaszában az volt a sajátossága, hogy a burzsoázia egy részével ideiglenesen együttműködött. Ez az együttműködés a hatalom jellegét nem változtatta meg és nem akadályozta, hogy az új rendszer a forradalmi demokratikus átalakításokat és a kapitalizmus elleni intézkedéseket országsszerte végrehajtsa.

1946—1947 folyamán az új hatalom eszközöként használták föl a parlamentet, melyben képviselve volt a kommunista párt, a szociáldemokrata párt, az Agrár-front, a Nemzeti Néppárt, a Magyar Népi Szövetség, a liberális párt és néhány más politikai csoportosulás. 1948-ban a Nagy Nemzetgyűlésben a nép által választott képviselők jóváhagyták az

új alkotmányt, amely népi demokratikus rendszerünk vívmányait tükrözi és rögzíti.

Amikor az imperialista államok megpróbálták támogatni a reakció erőt és megpróbálták beavatkozni országunk belügyeibe, a néptömmegek Románia Kommunista Pártjának vezetésével ezeket a kísérleteket erőteljes akciókkal húsították meg. Hazánk ebben az időszakban végrehajtott kivált az imperialista rendszerből és véget vett az imperialista országoktól való függésnek.

A forradalmi átalakítások második szakasza Romániában 1948-ban kezdődött. A monarchia megdöntése és a burzsoázia csoportosulásainak a kormányból való eltávolítása után az államhatalom új jellegűt kapott: a dolgozó parasztság szilárd szövetségét munkásmozgály diktatúrájává vált. Az állam vezető ereje, mint ma is, a Román Munkáspárt volt, mely Románia Kommunista Pártjának és a Szociáldemokrata Pártnak a marxista-leninista elvek alapján történt egyesüléséből jött létre. A Román Munkáspárt Központi Vezetőségének a II. kongresszuson előterjesztett beszámoló jelentése hangsúlyozza, hogy az 1948. februári egyetemes kongresszus előtt összeült a szociáldemokrata párt kongresszusa, s egyhangúlag megszavazta, hogy a párt marxista-leninista alapon egyesüljön a kommunista párttal. Románia Szociáldemokrata Pártjának kongresszusa akkoriban nagy nemzetközi visszhangot keltett, mivel a népi demokratikus országokban ez volt az egyik első ilyen kongresszus.

Az ipari termelőeszközök államosítása után (1948 június) az iparban az új, szocialista termelőviszo-

nyok fejlődésének tág tere nyílt és a termelőviszonyok és a termelőerők tömege között megteremtették az összhangot.

Egyidejűleg államosították a közlekedést, a bankokat és a biztosító társaságokat. Romániában ebben a szakaszban megkezdődött a szocializmus felépítése — a szocializmus gazdasági alapjainak megteremtése és politikai alapjainak megszilárdítása.

Romániában a döntő átalakításokkal kapcsolatban polgárháború és ellensereggel fegyveres vagy nem fegyveres összefüggések nem keletkeztek. Polgárháború nem volt szükség, mivel a reakció erők nem voltak képesek kihozni a forradalmi erőknek pedig nem volt érdekük. A forradalom békés fejlődésének biztosításában igen fontos tényező volt, hogy a hatalom ténylegesen már a munkásmozgály kezében volt, s a munkásmozgály töltötte be a legfontosabb pozíciókat az államapparátusban. Ezért nem következett be forradalmi robbanás, a hatalom jellegének megváltoztatását pedig a tömegek támogatásával maga az állami vezetés hajtott végre. A forradalom békés fejlődését az is megkönnyítette, hogy abban az időszakban Románia területén tartózkodott a szovjet hadsereg, mely nélkül, hogy országunk belügyeibe beavatkozott volna, a reakció erők működését pusztán jelenlétével is megakadályozta.

Hazánkban a régi államapparátusnak új, népi apparátussá való fokozatos átalakítása a szükséges szervezeti átalakításokkal egyidejűleg ment végbe.

A két szakasz tehát egységes és szakadatlan forradalmi folyamat.

A Román Munkáspárt II. kongresszusa elemezte a pártnak az 1948-tól 1955-ig terjedő időszakban végzett tevékenységét és azokat a mélyreható forradalmi változásokat, amelyek az alatt az idő alatt országunkban történtek. A kongresszus megvizsgálta a párt munkájának erőseit és hibáit, s a jövőre vonatkozólag levonta a következtetéseket. A békés fejlődés időszakában a dolgozó nép a párt vezetésével a szocializmusnak országunkban való fölépítésére összpontosította alkotó erejét, az államhatalmat megszilárdította, s ebben az időszakban döntő sikereket aratott a szocializmus gazdasági alapjainak lerakásában is. A dolgozó nép erkölcsi-politikai egysége, valamint a román nép és a nemzetiségiségek testvérisége mindinkább erősödik. Fejlődik a szocialista tartalmú és nemzeti formájú kultúra; a kulturális forradalom teljesen kibontakozott hazánkban. Szakadatlanul emelkedik a román nép életszínvonala és növekszik a munkások és az alkalmazottak realbére és jövedelme, valamint a dolgozó parasztság realjövedelme.

Az utóbbi évtized folyamán hazánkban történt események figyelemes tanulmányozása teljesen igazolja azt a tételt, hogy lehetséges polgárháború nélkül, és ebben az értelemben, ha megvannak a megfelelő kedvező feltételek, békés uton átérni a szocializmusra.

A Román Népköztársaság, amely tagja lett az Egyesült Nemzetek Szervezetének, tevékenyen fejleszti békés és baráti kapcsolatát minden néppel. A szocializmus világháborúhoz tartozó Román Népköztársaságot az az elhatározás hatja át, hogy hozzájárul a világélethez megszilárdításához.

Népiink további útját a Román Munkáspárt II. kongresszusának határozatait és a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusának határozataiból és anyagából eredő értékes következtetések szabják meg.

MARCIUS 16-AN TEMETIK BOLESZLAV BIERUTOT

VARSO. (Agerpres). A PAP jelenti:

Boleszlav Bierut, a Lengyel Egyesült Munkáspárt KB első titkára temetésének megszervezésére alakult bizottság közli, hogy a Boleszlav Bierut holttestét tartalmazó koporsót március 14-én a Varsó közepén lévő Okeskie repülőtérre a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottságának székházába szállítják.

A koporsót március 14-én és 15-én a Lengyel Egyesült Munkáspárt KB-nak épületében helyezik el, hogy a lakosság búcsút vehessen Boleszlav Bierutól.

Boleszlav Bierut temetését március 16-ra tűzték ki.

—O—

A LENGYEL EGYESÜLT MUNKÁSPART KOZPONTI BIZOTTSAGANAK, A LENGYEL NEPKOZTARSASAG ALLAMTANACSANAK ES KORMANYANAK KOZLEMENYE

VARSO. (Agerpres). A PAP jelenti:

A Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága, a Lengyel Népköztársaság Államtanácsa és kormánya elhatározta: bizottságot létesít Boleszlav Bierut, a Lengyel Egyesült Munkáspárt Központi Bizottsága első titkára temetésének megszervezésére. A bizottság a következő elvtársokból áll: Zenon Nowak (elnök), Jerzy Albrecht, Wacław Barcikowski, Helena Jaworska, Franciszek Jozwiak Witold, Alexander Juszkiewicz, Wictor Kłosiewicz, Jerzy Morawski, Muzialowa Alicja, Roman Zambrowski.

—O—

V. M. MOLOTOV FOGADTA A NEMET DK MOSZKVAI NAGYKÖVETET

MOSZKVA. (Agerpres). — A TASZSZ jelenti:

V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminiszter március 13-án fogadta J. Königet, a Német DK moszkvai rendkívüli és meghatalmazott nagykövét, akivel hosszas megbeszélést folytatott.

—O—

EZ EV ELSŐ KÉT HONAPJÁBAN MINTEGY 250.000 NYUGATNEMET DOLGOZO SZTRAJKOLT

BERLIN. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

A német sajtó közlése szerint ez évben fokozódott a sztrájkharc a Német SzK-ban. A sztrájkot a kormánykörülnék Nyugat-Németország remilitarizálása irányuló politikája váltotta ki. Ez a politika a dolgozó életfeltételeinek megrosszabbodásához vezetett.

A sztrájkolók harcának fokozódását a következő számok bizonyítják: Ez év első két hónapjában 223 vállalat munkásai és a Ruhrvidék több bányájának dolgozói szüntették be a munkát. Ezekben a sztrájkokban mintegy 250.000 munkás vett részt. A sztrájkolók fizetés-emelést követelnek.

DOZA GYÖRGY

március 16-ig A csavargó. (Első rész). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

Naponta matiné 11 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: A csavargó. (Második rész). Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

Naponta matiné 11 óra.

„HERBAK JANOS” mozi: március 18-ig A csavargó. (Első rész). Előadások: 3, 5, 7, 9 és 9,30 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: A csavargó. (Második rész). Előadások: 3, 5, 7, 9 és 9,30 óra.

„UJ IDOK” mozi: március 18-ig: 3 óra: Dokumentációs film. Tigris vadász és A varsói ifjúság festivál. 5, 7 és 9 óra. A császár pékje.

„DECEMBER 30” üzemi film-színház: március 17 és 18-án: Két acre föld. Előadások: 3, 5 és 7 óra.

„MAXIM GORKIJ” mozi: (Mikolaka): március 18-ig: A borzalom bére. Előadások: 5 és 7 óra.

„ILIE PINTILIE” CFR mozi: (Gradiste): március 16, 17 és 18-án: Bűnös-e Ed. Martin? Előadások: munkanapokon este 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gái): március 18-ig: Budapesti tavasz. Előadások: vasárnap 3, 5, 7 és 9 óra, hétköznap 6 és 8 óra. (Hétfőn nincs előadás.)

★

AZ ARADI BABSZÍNHÁZ MŰSORA: Csütörtökön, március 15-én, 16 óra: Punguta cu doi bani. (Az előadás román nyelven.)

—O—

Közlemény

Az aradi REFACEREA Konzervgyár mozgó üveggyűjtő létesített. Váslár 1/2 és 1/1 literes jókonzerveket, melyeket házánál vesz át. Helyben fizet készpénzt, T10 és 1,60 lej darabonként.